

بخشداری میاندشت

بخش میاندشت در آذر ماه ۱۴۰۰ از مجموع روستاهای دو دهستان میاندشت به مرکزیت بورنگ و فخرود به مرکزیت گسک تشکیل گردید .

فاصله مرکز بخش تا مرکز شهرستان درمیان ۲۷ کیلومتر می باشد .

این بخش از شرق به بخش مرکزی، از شمال به بخش قهستان، از غرب به شهرستان بیرجند، از جنوب به بخش مرکزی و شهرستان سربیشه متصل می باشد .

بخش میاندشت دارای جمعیتی بالغ بر ۹۲۴۲ نفر و تعداد ۲۵ روستای دارای جمعیت بیش از ۲۰ خانوار یا ۱۰۰ نفر و دارای دهیار و شورای اسلامی می باشند .

بخش میاندشت قریب به ۶۳ شهید دارد که در سطح روستاهای بخش و خارج بخش زینت بخشروستاها می باشند.

آب و هوا : وجود ارتفاعات در قسمتهای شمال، جنوب و غرب و دشت وسیع در مرکز و شرق بخش میاندشت موجب تنوع آب و هوایی آن شده و قرار گرفتن در حوزه آبریز دشت درمیان باعث آب و هوای بری و از نوع سرد و خشک گردیده است .

عمده شغل و درآمد اهالی بخش میاندشت کشاورزی، باغداری ، دامداری و فرش بافی و ... می باشد .
عمده محصولات بخش کشاورزی شامل: زرشک، زعفران، عناب، گندم، جو، زردآلو، گردو، سیب زمینی، پیاز، انگور، بادام، هلو، گلابی، سیب و... می باشد.

حضور عشایر در منطقه و وجود صدها راس دام و سنت های مرسوم باعث شده صنایع دستی در این منطقه نمود داشته باشد. بافت قالی، قالیچه، جاجیم، پلاس، گلیم و نمد صنایع دستی بخش را تشکیل می دهد.

آثار تاریخی زیادی در این بخش به ثبت رسیده که مهمترین آنها عبارتند از :

قلعه فخرود و قلعه آسفیج دوره قاجار - پهلوی . قلعه بورنگ ، قلعه مسک. قلعه سیدان و مسجد سیدان دوره قاجار. مسجد گسک دوره صفویه. مسجد جامع هندوالان. خانه استاد غلامرضا سعیدی، بقعه بی بی صاحبه روستای نوزاد و مزار مقدر از مکانهای دیدنی و زیارتی و تفریحی بخش می باشد .